

EWMA 2007, i Glasgow

– noen betraktninger

Arne Langøen

Jeg deltok i år på min 3. EWMA konferanse. Den første gangen var i Harrogate i 1995, andre gang i Stuttgart 2005 og altså nå 2007 i Glasgow. For å gi leseren en forståelse av størrelsen på årets EWMA møte har jeg valgt ut noen nøkkeltall.

- Antall deltakere: 1822
- Antall land representert: 55
- Antall verbale presentasjoner: 133
- Antall postere: 254
- Antall utstillere: 52

Fasilitetene

Konferansen gikk av stabelen i SECC (Scottish exhibition conference center) som geografisk lå plassert nær sentrum av Glasgow. Når de fleste allikevel måtte benytte drosje for å komme til senteret, skyldes dette at motorveien lå mellom SECC og Glasgow sentrum og gjorde det vanskelig å ta seg fram til fots.

SECC er et gedigent senter med et utall store og små konferanserom, utstillingssaler og et konglomerat av korridorer. Når gjennomføringen av konferansen gikk såpass greit som den gjorde, skyldes dette dels at senteret hadde en lang rekke ansatte plassert på strategiske steder. Disse sørget for at travle konferansedeltakere på vei fra en møtesal til en annen, ikke gikk seg bort. Det sier noe om senterets størrelse at det parallelt med konferansen med nesten 2000 deltakere, ble avholdt en konsert i en annen del av bygget med den ikke helt ukjente Justin Timberlake. Heldigvis var det kun noen lydprøver som forstyrret avviklingen av konferansen.

Men SECC var et flott senter og været i Glasgow var nydelig. Noen morgentåke opplevde vi, som for det meste skyldes været, men utover dagen klarnet det opp.

Utstillingene

Som tidligere nevnt, er dette mitt tredje EWMA, og på et område har det vært en voldsom utvikling. Utstillingene er flere, mer glørete, har flere utenomfaglige aktiviteter (mat/drikke), antall audiovisuelle effekter er økt og selgerne er mer pågående. Sikkert er også produktene blitt bedre. Jeg har også en følelse av at salgskonsulentene er yngre og penere, men

der er jeg litt usikker. Med over femti utstillere, var det et helt arbeid å få oversikt og innsikt i det som ble presentert. Men det er spennende både å se hvordan produkter selges, og hva som selges.

Foredragene

Tross alt var det foredragene vi kom for å høre. Og deltakelse på en konferanse av denne størrelsen krever planlegging. I år var antall fellesesjoner rekordlavt. Kun første dagen ble det avholdt en åpningsseremoni og en sesjon med tre foredrag. Resten av tida var det ulike parallelle sesjoner.

Organisasjonskomiteen skal ha skryt for programheftet. Det var informativt bygget opp med en oversikt over foredragsaktivitetene og en mer inngående oversikt over innholdet i de ulike sesjonene. Dette gjorde det lettere å få oversikt over hvilke sesjoner som skulle besøkes og når. Men fortsatt kreves det god planlegging å delta på konferanse.

I år var mange av sesjonene sponset og arrangert av ulike firma. Det var flere av denne typen arrangement enn tidligere. Etter å ha deltatt på diverse av disse har jeg en blandet følelse. De fleste foredragene var ryddige og faglige, med en tydelig integritet i forholdet mellom foreleser og firma. Men jeg opplevde også foredrag som var ren markedsføring av produkter, gjennomført av fagfolk som burde vært mer nøytrale.

Jeg deltok også på en sesjon der vi fikk utdelt en mobiltelefonliknende dings. Med denne ble det gjennomført "meningsmålinger". Foreleserne satte opp alternativene, så fikk vi 10 sekunder på å stemme, hvorpå det kom opp på skjermen hvilke alternativ som fikk flest stemmer. Dette var artig å delta på, og kanskje kan det brukes til noe nyttig også.

Jeg savnet at foreleserne benyttet mer video. I og med at jeg selv jobber mye med dette mediet i dette semesteret, mener jeg at alle andre også bør bruke dette som formidlingsmedium. Men jeg så kun noen veldig korte og lite instruktive snutter.

Jeg savnet også flere skandinaviske forelesere. Noen "gjengangere" var aktive, men vi har flere som har kapasitet til å blande seg inn i dette selskapet. Så min oppfordring til skandinaviske sårbehandlere er; presenter det dere jobber med!

Ikke skotsk folkedans, men derimot en svært engasjert foreleser, Theis Huldt-Nystrøm.

Konferanse senteret.

Det faglige

Hvor går så sårbehandlingen? Etter noen år med store nyheter som WBP, larver, sølv, vekstfaktorer, VAC og GPS, var det i år litt stillstand (mer om nyheter i en annen artikkel). Det virket som om de fleste firmaene konsoliderer stillingen for tida. Jeg deltok ikke på noen foredrag der helt nye produkter/løsninger ble presentert.

Hvis jeg skal oppsummere hovedlinjene i det faglige, så må det være at skumbandasjer er førstevalget når det gjelder standardprodukt. Sårrengjøring og fjerning av nekroser/hyperkeratoser og lignende er viktigere enn noen gang. Sølv har befestet stillingen om enn med et snevrere bruksområde. Kompresjonsbehandling er og blir standarden ved venøse leggsår og TNP (topical negative pressure, også kalt VAC) seiler opp som noe alle sårbehandlere må ha tilgang til. En rask gjennomgang av programmet viser at det ble holdt 15 ulike foredrag på tre ulike sesjoner om TNP.

Deltakerne

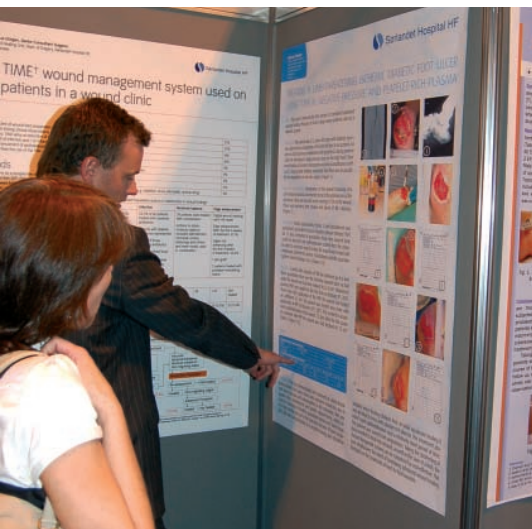
Deltakelsen på et arrangement av denne typen preges ofte av hvor konferansen arrangeres. Derfor var andelen av folk fra England og Skottland stor i år. Men det er også deltakere fra store deler av verden. Selv kjørte jeg taxi med en kirurg fra Saudi Arabia, spiste lunsj med en dermatolog fra India og hadde en hyggelig prat med sykepleier fra Australia. Men viktigst av alt; vi treffer gamle kjente, andre sårinteresserte personer fra hele Europa, og det er alltid like hyggelig.

Konferansemiddagen

Årets konferansemiddag var lagt til Science center, en form for teknisk museum. Dette ble egentlig en nedtur. Typisk nok hadde svært mange valgt alternative arrangementer denne kvelden, noe jeg forstår etter å ha deltatt. Vi stod oppvartet langs en murvegg og prøvde, etter beste evne, å balansere et rødvinsglass sammen med en skål med Haggish. Jeg har skjønt at det er slik vi gjør det nå til dags, men jeg kan ikke si at jeg fant det veldig hyggelig. Kveldens høydepunkt var dansen. Et skotsk orkester bestående av to trekkspill og trommer (!) spilte skotsk folkelig musikk. I tillegg fungerte en av trekkspillerne som danseinstruktør. Når jeg i tillegg møtte en gruppe skotske tissueviability sykepleiere som så det som en oppgave å lære denne nordmannen skotsk folkedans, så ble avslutningen OK. Jeg kan med en viss stolthet si at jeg fredags morgen var mer preget av gangsperr enn av bakrus. ■

Danske og norske konferansedeltagere fant hverandre i utstillingslokalene.

Posterne studeres grundig.

Lunsjen ble inntatt ute i solen.

